

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου ἐν τῇ Κρίσει

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ Πατὴρ ἡμῶν Ἀνδρέας ἦτον γέννημα καὶ θρέμμα τῆς ἐννομωτάτης πόλεως Κρήτης, ἀπὸ γονεὺς εὐσεβεῖς καὶ φιλαρέτους. Ἀνεθρέφετο δὲ καλῶς εἰς αὐτὴν καὶ ἦτον διάπυρος ἐργάτης τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν. Εἰς δὲ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου βλέποντας τὸ ποίμνιον τοῦ Θεοῦ νὰ φθειρεται ἀπὸ τὴν αἵρεσιν τῶν εἰκονομάχων, ἤγουν ἀπ' αὐτὸν τύραννον καὶ τὴν συμμορίαν του, παγαίνοντας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, κηρύσσει μετὰ παρρησίας καὶ θαρρόους τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐλέγχει χωρὶς κανένα φόβον τὴν ἀσέβειάν του. Ἐκεῖνος δὲ μὴ ὑποφέροντας τὴν παρρησίαν του, τὸν ἐμποδίζει παρευθὺς ἀνάμεσα ὅπου ὠμίλειε, καὶ προστάσσει τοὺς παρεστῶντας νὰ τὸν πιάσουσι. Οὗτοι δὲ μὲ φονικὰ καὶ βαρὰ χέρια κινήθεις παρευθὺς, ἄλλοι πιάνοντας τὴν κεφαλὴν του, ἄλλοι τὰ χέρια του, ἄλλοι τὸν ὄμῳν του, ἄλλοι τὸ ροῦχον του, ἄλλοι πολλὰ ὑβριστικά καὶ μὲ ἐκεῖνον τὸν τρόπον ὅπου ἐμποροῦσαν περισσότερο νὰ κάμουν χάριν, ἐκεῖνου ὅπου τῶν τὸ ἐπρόσταξε, ρίπτουσιν εἰς τὴν γῆν τὸν ὑψηλὸν εἰς τὴν διάνοιαν καὶ δὲν τὸν ἀφήσαν προτύτερα σύρνοντές τον, ὥστε ὅπου αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, ἀφ' οὗ ἐκδικαιώθη ἀρκετῶς διὰ τὴν παρρησίαν τοῦ ἀθλητοῦ, ἐπρόσταξε νὰ τὸν ἀφήσουν. Ἔστοντας δὲ καὶ νὰ διηγᾶται καὶ ἄλλα πολλὰ ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν βασιλέα διὰ ταῖς ἁγίαις εἰκόνας καὶ ἀποσώνοντας ὅτι: «Ἄν ἐκεῖνους ὅπου ὑβρίζουν ταῖς βασιλικαῖς εἰκόνας, ὃ βασιλεῦ, τοὺς τιμωρᾶτε μὲ ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις ὡσὰν νὰ ὑβρίζασι καὶ ἐσᾶς τοὺς ἴδιους, πόσης ἀπειλῆς θεϊκῆς θέλετε γένη ὑπεύθυνοι ἐσεῖς ὅπου ὑβρίζετε τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ;» Ὁ τύραννος ἐκκαυθεὶς πολλὰ, προστάσσει νὰ τὸν ἐγδύσουσι καὶ ἐξαπλωθέντα μὲ σχοινία νὰ τὸν δέρνουν δυνατὰ, τὸ ὅποῖον ἔστοντας νὰ γένη, τὸ ὑποκείμενον ἔδαφος ἐκοκκίνιζεν ἀπὸ τὰ ρυάκια τοῦ αἵματός του. Ἀγεθεὶς δὲ, καὶ μῆτε μὲ χαρίσματα μῆτε μὲ φοβερίσματα χαννωθεὶς, ὁ γενναῖος πάλιν τιμωρᾶται πολλὰ σκληρὰ καὶ ἀπάνθρωπα καὶ τρυπᾶται εἰς τὰς πλευρὰς καὶ τζακίζεται μὲ πέτραις τὸ στόμα του καὶ πέμπεται εἰς τὴν φυλακὴν. Καὶ πάλιν τὴν ἐρχομένην ἡμέραν παρασταθέντα ἔμπροσθέν του τὸν Ἅγιον, ἐπειδὴ τὸν εἶδε πλέα ἀπόκοτον, ἐπρόσταξε πάλιν νὰ τὸν μαστίζουσι. Τὸ ὅποῖον ἔστοντας νὰ γένη, ἐκατεξάινονταν μὲν αἱ σάρκες του καὶ ἐτρυποῦνταν μὲ ταῖς πληγαῖς καὶ ἐπαίρνονταν ἐξω πολλὰ μέρη ἀπὸ τὸ κορμίτου. Εἰς δὲ τὸ ὕστερον δεθεὶς μὲ σχοινία τοὺς μακαρίους του πόδας, σύρνεται χαμαὶ εἰς ὄλον τὸν φόρον, βιαζόμενοι ἐκεῖνοι ὅπου τὸν ἔσυρναν νὰ τὸν ρίψουν εἰς τὸν τόπον τῶν κακοποιῶν. Ἔστοντας δὲ καὶ νὰ σύρνεται οὕτως ὁ Ἅγιος, κάποιος νεωστὶ ἔστοντας νὰ ψαρεύσῃ ἀπὸ τὴν θάλασσαν ψάρια βάνοντάς τα διὰ νὰ τὰ

πωλήση εἰς τὸν φόρον, κινήθεις ἀπὸ τινα δαίμονα καὶ ἀρπῶντας ἓνα κοπίδι μακελλάρικον, κατεβάζοντας εἰς τὴν μέσην τοῦ ἐνὸς ποδὸς τοῦ ἱεροῦ σώματος, παύει τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως τοῦ Μάρτυρος, καὶ πέμπει τὸν εἰς τὰς ἐκεῖσε μονὰς. Τὸ δὲ τίμιόν του λείψανον ρίπτεται εἰς τὸν τόπον τῶν κακούργων. Ἔστοντας δὲ καὶ νὰ εὑρίσκειται ἀνακατωμένον μὲ τὰ σώματα, ὅπου ἦταν ἐκεῖ πολὺν καιρὸν, δώδεκα τινὲς ἄνδρες δαιμονιζόμενοι παγαίνοντες ἐκεῖ συνιβαστικῶς ἀπὸ διάφορα μέρη, τῆς χώρας, εὔρηκαν τὸ πολλὰ τίμιον σῶμα ἀνεπιμέλητον, καὶ ἀτίμως κείμενον, οἱ ὅποιοι, ἐγγίζοντες τοῦ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐθεραπεύθησαν. Δεχόμενοι τὴν θεραπείαν διὰ μισθὸν τῆς εὐρέσεως καὶ παίρνοντές το τοῦτο, τὸ καταθάπτουσιν εἰς ἓνα τόπον ἱερὸν, ὀνομαζόμενον Κρίσις, Εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀμήν.

Μάξιμος Μαργούνιος, *Συναξάρια, ἥτοι Βίοι αγίων εκ της ελληνικῆς γλώττης μεταφρασθέντα παρά Μαξίμου ταπεινοῦ επισκόπου Κυθήρων εἰς κοινήν ωφέλειαν, χ.ε.ο., Βενετία 1607.*